

да купимы.—Тогызъ непознатия въздъхна и го попыта гдѣ обитава. И кѣту научи мѣсто-то, даде на дѣте-то нѣколко пары и му заръчя да утиде да намѣри лѣкаръ.

Дѣте-то щомъ поблагодари на благодѣтеля си, припна на-мыгъ да намѣри лѣкаръ. Кѣту остана самичякъ непознатия стори намѣреніе да утиде да посѣти болника; Щомъ влѣзе, видя сиромашіѣ въ изгубенъ степень. Болна-та вдовица лѣжяше на еднѣ сламянѣ постелѣ и ся стараяше да умири едно малко дѣтенце, кое-то стоеше близу при неѣ. Непознанника ся пока за кѣту лѣкаръ и ѣ попыта, каква ѣ болѣсть-та. О Господине! рече болна-та, злостастіе-то мя упечелява по-вече отъ колко-то сама-та болѣсть! Изгубихъ мѣжя-си и всячкы-тѣ кѣщны работы ни гы взѣ единъ работодавецъ, кому-то имахмы да му давамы; нѣмамъ си нищичко, само двѣ дѣчица. Какво ли ще станатъ и тѣ, ако изгубятъ на скоро и майкѣ-си!!!

Непознанника ся разгрыжи много, съжаляваше ѣ и ся потруди за добро-то ѣ състояніе. Поиска ѣ листъ книгѣ за да набѣлѣжи нужды-тѣ лѣкове. Болна-та кѣту отдра единъ листъ отъ книгѣ-тѣ, на коѣ-то ся учяше дѣте-то ѣ (защо-то нѣмахъ другѣ), подаде му го. Непознанника кѣту написа, остави листа върху единъ столъ и си утиде—слѣдъ кѣту ѣ каза: отъ тѣзи лѣкове ще оздравяшъ!